

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

Meditatie

Een groet van de Paasvorst

.....Ziet, Jezus is hen ontmoet, zeggende: Weest gegroet!

Mattheüs 28:9b

Hartelijk welkom op deze ontmoetingsdag van "Bewaar het Pand" hier in Sliedrecht. Ontmoetingsdag! Zo plegen we deze dagen te noemen. 't Is een goede benaming. En het is een goede zaak om elkaar te ontmoeten, om met elkaar te spreken, om contacten te leggen en te vernieuwen, vooral wanneer het ook geestelijke contacten mogen zijn. Ontmoetingsdag! Dat was in de rijkste zin van het woord de eerste Paasdag voor de vrouwen, die naar het graf in Jozef's hof gegaan waren om daar het lichaam van hun, naar zij dachten, dode Meester te balsemen, maar die het uit de mond van een hemelbode mochten horen: "Hij is hier niet; want Hij is opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft!"

En zij krijgen de opdracht om haastiglijk heen te gaan om ook de discipelen te boodschappen, dat Jezus leeft! En als zij heengingen, met vreze en grote blijdschap, ziet, Jezus is hen ontmoet! Jezus is hen ontmoet! Welk een ontmoeting moet dat geweest zijn voor die vrouwen: Jezus is hen ontmoet! In de meditatie in het laatste nummer van ons blad heb ik daar iets over geschreven. Daarom wil ik nu even de nadruk leggen op de woorden, waarmee de Levensvorst de vrouwen begroet. En die begroeting is zo wonderlijk eenvoudig. Jezus zegt namelijk: "Weest gegroet!" Heel gewone woorden, die algemeen bekend en veel gebruikt werden. In het Grieks is het maar één woord! Heel gewoon! Maar het wonder van deze begroeting is, dat het gewone op de lippen van de Zaligmaker zo bijzonder wordt. Zo wordt het toch ook ervaren, nietwaar, wan-

neer de Heere een Schriftwoord, dat wij allang kenden, door Zijn Geest aan ons hart toepast, zodat het wordt: ik heb hetzelfde uit Zijne mond gehoord? "Weest gegroet", zegt Jezus tot de vrouwen. Hoe eenvoudig! Maar eenvoud is het kenmerk van het ware! Dat is altijd zo. Maar hier is de eenvoud van de menselijke groet een bewijs van Christus' opstanding. Hij, Die het zegt, is Dezelfde, die terecht stond voor Pilatus, Die stierf aan het kruis, Die werd neergelegd in het graf. Maar, o wonder, Hij leeft! En Hij spreekt zoals Hij het voor Zijn sterven deed: Weest gegroet!

De eigenlijke betekenis van het woord, door Christus gebruikt, is: "Verheugt u!" In dit woord klinkt alereerst door de verheuging van Christus Zelf, nu het werk der verlossing volbracht is, nu de dood is uitgestorven, nu de straf is gedragen en de schuld is betaald, nu Zijn Vader bevredigd is, nu satan's kop is vermorzeld. O ja, in dat woord "verheugt u" klinkt door Zijn eigen blijdschap in Zijn volbracht Borgwerk. Maar daarin ligt nu ook de zaligheid van Zijn bruidskerk. En daarom, vrouwen: verheugt u! Want Ik verkondig u grote blijdschap. Er is hoop, er is gegronde hoop voor verslagen harten. Ik heb als Borg alles volbracht wat volbracht moest worden om allen, die Mij van de Vader gegeven zijn als loon op Mijn arbeid te doen delen in de enige troost in leven en in sterven.

Verheugt u, vrouwen, want uw Meester ging niet voorgoed onder, maar Hij stond op tot uw rechtvaardigheid.

Weest gegroet, o vrouwen! Verheugt u om deze ontmoeting! Laat de duisternis van uw ziel wijken! Droogt uw tranen. U komt toch van bij het lege graf, waar de engel u de boodschap bracht

van Mijn opstanding. Maar naast grote blijdschap is er ook nog vrees in uw hart. Wel, hier ben Ik! Ik-Zelf! Uw opgestane Meester! Nu geen enkele reden meer om te vrezen. Alleen nog grote blijdschap!

Verheugt u! Zalig, die treuren; zij zullen vertroost worden. Zij worden vertroost!

Weest begroet; verheugt u! De ontmoeting met en het woord van de levende Paasvorst verwekt bij deze vrouwen een onuitsprekelijke blijdschap. Hoe kan het anders? Ze mogen Hem ontmoeten, die hun ziel liefheeft. Die beminnelijke Vorst, Wiens schoonheid hoog te loven is, Die al het schoon der mensen zo oneindig ver te boven gaat. Genade is op Zijn lippen uitgestort. Hoor maar, Hij spreekt: weest gegroet, verheugt u!

Komt geliefden, kunnen we met deze vrouwen enigszins meekomen? Leerden we hen verstaan in hun droefheid en smart, in hun zoeken en verlangen? Hoe bang is het wanneer de schuld wordt aangebonden, wanneer de zondesmart het hart vervult, wanneer de vrees voor het verdiende oordeel de ziel aangrijpt, wanneer het delen in Gods verzoende gemeenschap steeds onmogelijker schijnt te zijn. God des levens, ach wanneer zal ik naadren voor Uw ogen? Zal het ooit nog kunnen? Voor mij, die het zo onwaardig ben! Is het waar? O, houdt aan en grijpt moed. Uw hart zal vrolijk leven. Daar is een levende Christus. Hij is dood geweest, en ziet: Hij leeft! Oefent geloof op Hem! Hij maakt bedroefd om te kunnen troosten. Hij werpt neer om op te kunnen richten. Hij slaat om te kunnen helen. Wat moet ik doen om zalig te worden? Zo vroeg de stokbewaarder. Hij kreeg als antwoord: gelooft in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden!

De Opgestane is Jezus, Die Zijn volk zalig maakt van hun zonden. Hij zegt tot bedroefden en verslagenen:

Weest gegroet; verheugt u!

Het woord "verheugt u" wordt in de Schrift soms ook vertaald met "zaligheid". Zaligheid! Met God verzoend door de dood Zijns Zoons en nu behouden worden door Zijn leven.

Zaligheid: de hellepoort gesloten en de hemelpoort geopend.

Zaligheid: de verdiende vloek verwisseld voor de verbeurde, eeuwige zegen. Weest gegroet: zaligheid, eeuwig heil! Ik leef en gij zult leven!

Straks gaan de verlostten binnen in de eeuwige heerlijkheid, door de Heere verwelkomd met een lieflijk "weest gegroet!" Komt in in de vreugde uws Heeren! Dan geeft Gods Aangezicht, verzadiging van vreugde. Lieflijken zijn in Zijn rechterhand, eeuwiglijk! Tot allen, die in dwaze zelfhandhaving de Christus de trotse nek bleven toekeren, zal Hij zeggen: "Gaaf weg van Mij, gij, werkers der ongerechtigheid. Ik heb u nooit gekend!"

Wat zal onze plaats straks zijn?

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter, Ds. A. van Heteren en Ds. D. Slagboom.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Copie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar: Ds. A. van Heteren, Voordijk 247, 2992 AL Barendrecht, telefoon 0180-613069.

ADMINISTRATIE:

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 0172-474202, postrek. 70.43.50 t.n.v. de administrateur van "Bewaar het Pand" te Alphen a/d Rijn.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0,60 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op geluidscassette en/of in braille, groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Pasen: Jezus leeft! En nog altijd gaat het woord in vervulling: doden zullen de horen de stem van de Zone Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven! De Heere bereide ons een gezegende "ontmoetings dag", waarop we Zijn stem mogen opvangen in geloof: Weest gegroet!

Ds. M. Vlietstra.

Van de administratie

In de afgelopen 2 weken ontvingen we voor ons blad aan giften f 635,-, voor de school in Dundas: van een abonnee een gift van f 40,- en van de diakonie van de Chr. Geref. Kerk f 400,-. De opbrengst van de Ontmoetingsdag in Slidrecht, kollekten en koffiegeld, bedroeg f 7.760,-. We konden deze keer helaas maar 1 nieuwe abonnee inboeken. In ieder geval voor alles weer heel hartelijk dank. De betalingen van het abonnementsgeld komen nog druppelsgewijs binnen. We verwachten nu nog van ongeveer 600 abonnees de betalingen. Een vriendelijk maar dringend verzoek deze alsnog zo spoedig mogelijk aan ons over te maken. Bij voorbaat dank.

Administratie Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2506 XL Alphen a.d. Rijn. Telefoon: 0172-474202. Postbank: 704350.

Van de redactie

Inhoud

Het openingswoord van Ds. M. Vlietstra op onze Ontmoetingsdag in Slidrecht is opgenomen als meditatie. U treft ook een samenvatting aan van de meeste overige toespraken die gehou-

den zijn. Wat nog niet in dit nummer is opgenomen zal D.V. in het volgende nummer geplaatst worden. Een tweede artikel van Ds. A. v.d. Weerd over Pasen en heiligmaking is opgenomen.

Alphen a.d. Rijn

Een verslag van het afscheid van Ds. L.W. van der Meij van Alphen a/d Rijn is opgenomen. Het was een goed samenzijn. Velen waren gekomen om op de Tweede Paasdag dit gebeuren bij te wonen. We wensen kerkenraad en gemeente van Alphen a/d Rijn van harte sterkte toe en hopen dat een nieuwe herder en leraar uit de Hand des Heeren ontvangen zal mogen worden. In het volgende nummer van ons blad zal D.V. een verslag te vinden zijn van de bevestiging en intrede te Driebergen.

Ontmoetingsdag

We mogen terugzien op een goede dag. Vele bekenden hebben elkaar weer mogen ontmoeten. Het Woord heeft mogen klinken. De sprekers hebben ieder op hun eigen wijze het Woord mogen vertolken. Wie niet kon komen, kan de samenvatting van het gesprokene lezen, wie wel is geweest kan het nog eens herlezen in ons blad.

Goede Vrijdag en Pasen

Het sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding mochten weer herdacht worden. Mogen wij de opwekking met Christus al kennen waardoor gezocht mogen worden de dingen boven zijn, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods? Wie het blijft zoeken in de dingen die beneden zijn zal daar eeuwig in omkomen. Wie door genade de dingen die boven zijn mag zoeken, zal daar nooit teleurgesteld in uitkomen.

AvH.

Pasen en heiligmaking (2)

Een vorige keer schreven we iets over het onlosmakelijk verband tussen rechtvaardigmaking en heiligmaking. Zoals Goede Vrijdag aan Pasen voorafgaat, zo zijn ook deze zaken voor het geestelijk leven aan elkaar verbonden en vloeit het een uit het ander voort. Ook Calvijn heeft hier grote nadruk op gelegd. In zijn Institutie, boek III, hoofdstuk 11 spreekt hij van de eerste genade: de rechtvaardigmaking; de tweede genade onmiddellijk daaraan verbonden: de heiligmaking.

Heiligmaking houdt verband met het woord en het begrip "heilig".

Dit woord heeft een dubbele inhoud. Het betekent: afgezonderd tot (positief) en afgezonderd van (negatief). Iets is naar Gods Woord heilig als het afgezonderd is van het alledaagse en afgestemd is tot het hoogste gebruik. Heilig wil dus zeggen: Gode toegewijd. In volstreekte zin is God alleen heilig. In tweede instantie is alles wat van God komt heilig. Daarom is Zijn wet en Zijn dag bijvoorbeeld heilig. Daarom is zelfs Zijn toorn heilig. In de derde plaats wordt heilig genoemd, wat de mens aan de Heere toewijdt en teruggeeft, nadat hij het eerst van Hem ontvangen heeft.

Heiligmaking wil daarom niet zeggen zondeloos of bijna zondeloos worden, maar je hart en je zinnen, ja, je hele levenswandel niet voor jezelf houden maar aan God wijden. Dit betekent ook je afwenden van de wereld en haar begeerlijkheden. Hierin is sprake van een passieve heiliging, een *geheiligd worden* en een actieve heiliging, een *zich heiligen*. Augustinus bad eens: "Heere, geef Gij mij wat Gij van mij eist, dan zal ik het U kunnen geven". God heiligt in en door Zijn Zoon, zodat Zijn volk het verlangen uitspreekt: "laat ons onszelf reinigen van alle besmetting des vlezes en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreeze Gods" (II Cor. 7:1b).

Pasen en heiligmaking. Een vorige keer wezen we al op Paulus' woorden aan de gemeente van Colosse. In hoofdstuk 3 wordt gewezen op het verband met Pasen. Wie waarlijk iets kent van Pasen, is met Christus opgewekt en zal zoeken de dingen, die boven zijn. Het zoeken van die dingen wordt afgezet tegenover de aardse dingen. Een vermaning die eigenlijk overbodig moest zijn. Maar zoals het toen al geen overbodige zaak was, zo is het ook nu geenszins overbodig.

De oude mens zoekt het altijd in het aardse. In de gemeente van Colosse betekende dat dat ze op allerlei schaduwwachtige zaken uit het Oude Testament gingen teruggrijpen. Zo kan men toch weer een grond voor de zaligheid in zichzelf menen te vinden. Bovendien moesten ze voor een zondige levenswandel (hoererij, ontucht, geldzucht, ruzie, twist, tweedracht, laster, leugen en bedrog, vuile praat en kwade begeerten) gewaarschuwd worden. Daar tegenover moet in hun levenswandel gezien worden een *zoeken* van de dingen, die boven zijn. *Net zoals* er in de wereld gezocht wordt naar geld, geluk, macht en rijkdom, omdat men daar belang bij heeft. Zo zal het leven van Gods volk gekenmerkt moeten worden door het zoeken naar de dingen, die boven zijn. Dat zal in hun levenswandel en houding tegenover anderen tot uiting moeten komen. Aan hun woorden en daden zal gemerkt moeten worden dat er uit een ander levensbeginsel wordt geleefd. Wat moeten we verstaan onder "de dingen, die boven zijn"? Dat blijkt uit het verband. Er wordt immers bij vermeld: "waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods." Waar Christus is daar is de gunst des Vaders, daar is de heiligheid en de gerechtigheid, daar is

de harmonie in Gods deugden, daar is de Wet en het Evangelie, daar is Hij als Voorspraak bij de Vader, daar is dan ook de vergeving der zonden, de uitdelging van de schuld, de gemeenschap met God. Daar zijn al de schatten, die we niet kunnen missen. Welnu, dat moet gezocht worden.

De apostel voegt er bovendien aan toe: "bedenkt de dingen, die boven zijn." Bedenkt welk een God daar woont! Hoe daar opklinkt: "Heilig, heilig, heilig is de Heere der heerschen". Bedenk ook hoe goed het daar is. Welk een ontferming daar te vinden is. Welk een heil daar wacht. Dan zal ook bedacht worden hoe het lijden van deze tegenwoordige tijd niet is te waarden tegen de heerlijkheid die zal geopenbaard worden. Zullen daar tegenover ook niet verblinken al de schatten van deze wereld? Zal dan niet gezien worden het povere van de genieting van de zonde? Moeten dan, juist als er de zuigkracht van de zonde is, de verleiding van het wereldse, de hang naar de ongerechtigheid en boze lusten, de dingen die boven zijn, bedacht worden? Als het woord "zoeken" wordt afgewisseld door "bedenken", zou dat er niet op wijzen dat het zoeken te leven naar Gods Woord en Wet steeds gericht moet worden op en gecorrigeerd moet worden door het bedenken van de dingen die boven zijn? We zeggen dan ook wel eens dat het leven van Gods volk een stervend leven is. Zij moeten voortdurend sterven aan alles wat geen God en Christus is. Sterven aan de zonde en de wereld. Want zo gemakkelijk wordt vaak geciteerd: "Hoe kleeft mijn ziel aan 't stof"! Weinigen hoor ik echter ook het vervolg citeren: "Ai, zie mijn nood, herstel mij, doe mij naar Uw Woord herleven"!

Maar...de gelovige woont toch nog in het vlees? Ja, de bruid in Hooglied zegt: "Ik ben zwart." Had ze niet moeten zeggen: "ik was zwart"? Nee, een christen belijdt niet alleen dat hij zwart (vanwege de zonde) was maar ook dat hij zwart is. Paulus, die mocht weten dat niets hem kon scheiden van de liefde Gods in Christus, beleed: "ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde". In Zondag 23 van de Heidelbergse Catechismus wordt beleed "dat ik nog steeds tot alle boosheid geneigd ben". Zo moet ieder kind van God tot zijn droefheid erkennen dat hij van zichzelf zwart is en blijft. Van de zonde zal hij pas verlost zijn bij de aflegging des lichaams. Maar er is niet alleen de

levensdrang van het vlees, of ook wel genoemd "de wet der zonde en des doods", maar ook de werkzame macht van de Heilige Geest door Pasen. Dat wordt ook wel genoemd "de wet des Geestes des levens" (Rom. 7).

Zo wordt vanuit dat nieuwe levensbeginsel in de heiligmaking steeds weer gevraagd: "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal".

Zo vroeg ook de psalmdichter: "leer mij, o God van zaligheden, mijn leven in Uw dienst besteden".

Steeds lezen we dan ook in Gods Woord hoe Gods volk wordt vermaand zich met ernst toe te leggen op heiligmaking. Van groot belang is ook daarbij dat "de Heilige Geest onze Heiligmaker is door Zijn woning in onze harten" (N.B.G. art. 9). Deze gedachte is bij bijvoorbeeld Kohlbrugge op de achtergrond geraakt. Hij wijst heel sterk alleen op het in Christus geheiligd zijn. Het koninklijk ambt van Christus, waardoor Hij de zijnen regeert door Zijn Woord en Geest, wordt dan onderbelicht.

Het was Da Costa, die daartegenover juist wees op hoe Christus in Zijn koninklijk ambt met eigen vinger (dat is door de Heilige Geest) de wet in het hart der Zijnen schrijft. Ja, daarom wordt ook de wet in het stuk der dankbaarheid, in de heiligmaking, zo nodig. Wordt dan niet gebeden:

"Gun door het geloof in Christus krachten, om die te doen uit dankbaarheid." Het is in dat verband ook leerzaam om het slot van art. 24 van de Ned. Geloofsbelijdenis te lezen en te overdenken.

Zo zal de Geest der heiligmaking ons bewaren voor het farizeïsme en ons nooit verder brengen dan een arme zondaar, die ook in de heiligmaking steeds weer moet smeken: "O God, wees mij zondaar genadig". Maar zo zal het in de weg der heiligmaking ook geleerd worden hoe Christus gestalte moet krijgen in het hart en leven van Zijn volk. Zijn voetstappen zullen gedrukt worden. De verdrukking, die Hij in het vooruitzicht stelde, zal werkelijkheid worden. Maar het nut van Zijn onderwijs zal ook ondervonden worden. Steeds zal hen voorgehouden worden om te zien op die overste Leidsman en Voleinder van het geloof. Zo wordt geleerd en beoefend: "Niet ons, niet ons, Uw Naam alleen zij de eer".

Dordrecht, Ds. A. van de Weerd.

Strijden voor het geloof

(Weergave van het gesprokene op de Ontmoetingsdag te

Sliedrecht 5 april 1997)

In het derde vers van de brief van Judas lezen we: "Geliefden, also ik alle naarstigheid doe om u te schrijven van de gemene zaligheid, zo heb ik noodzaak gehad aan u te schrijven en u te vermanen, dat gij strijdt voor het geloof, dat eenmaal den heiligen overgeleverd is."

Judas wekt op tot de strijd. Want het geloof is hem dierbaar. Hij verstaat zelf goed dat het niet zonder strijd kan. Judas was een broer van Jezus. Van Zijn broers wordt gezegd dat zij eerst ongelovig waren. Na de opstanding van Christus zijn zij tot geloof gekomen. Is het voor hem zelf een wonder van genade, zo wekt Judas de kerk op om voor het geloof te strijden. Er is een verwerpelijke strijd. De geschiedenis en praktijk van het kerkelijke leven laten zien dat er veel onheilige strijd is gevoerd: op wereldse wijze; meer om eigen eer dan om de zuivere leer; over bijkomstigheden, waartoe sommigen lust hebben om zichzelf te laten gelden.

Judas vermaant echter tot een heilige en noodzakelijke strijd. Om voor een onheilige strijd bewaard te worden moeten we deze oproep verstaan in het licht van vers 2. Daar is het de bede van Judas dat barmhartigheid, vrede en liefde vermenigvuldigd mogen worden. In dit kader strijden voor het geloof. Die strijd is niet in tegenspraak met de vrede Gods. Dit sluit wel uit dat het in deze strijd om een menselijke zaak zou gaan. Ook mogen we de strijd niet uit de weg gaan om der lieve vrede wil. Aan de strijd voor het geloof mag niets worden afgedaan. Want die strijd is tot welzijn van de kerk, tot heil van zielen van zondaren. Zo kunnen we de brief van Judas een strijdschrift noemen in het kader van de zielzorg.

Dat blijkt ook uit het woord: vermanen. Judas voelt de noodzaak om te vermanen. Vermaning - dat is een pastoraal woord. Nooit koud en hard bedoeld, om met opgeheven vinger te bestraffen. Het wordt met bewogenheid gebruikt. Er zit iets van troost in. Waaruit wordt troost geput? Uit het onderwijs van Gods Woord. Bij vermaning gaat het om lering. Door middel van de vermaning moet Gods Woord plaats krijgen in ons hart.

Daardoor moet Gods werk voortgang vinden in het leven van Zijn volk. Het deelwoord 'vermanende' wijst op een doorgaande zaak. In alles wat Judas in zijn brief naar voren brengt heeft hij vermanende, de bedoeling op te wekken om niet af te wijken van de waarheid in leer en leven, om het toebehouwen van Gods Woord te bewaren. Dit kan niet zonder strijd. Vanwege de verleiders en bedriegers, mensen die de genade Gods veranderen en dwaalleer in de gemeente brengen, zal de weg van strijd nodig zijn om staande te blijven.

Het strijden wijst op inspanning. Te vergelijken met de inzet die men betoont voor een wedstrijd. Is de inspanning die de wereld voor de sport heeft voor ons soms niet beschamend? In het Grieks heeft het woord 'strijden' een voorvoegsel dat een versterking aangeeft. Het gaat om het strijden tot het uiterste, ten bloede toe strijden. Deze strijd mag geen bijzaak zijn. Het is karakteristiek voor het christen-zijn. In deze wereld bevindt de kerk des Heeren zich steeds in de crisis. Het gaat om waarheid of leugen.

Waarvoor moet gestreden worden? Voor een bepaalde opvatting? Dat kan soms nuttig zijn bij een uiteenzetting van geloofswaarheden. Voor bepaalde vormen? Die hebben hun waarde als het gaat om de stijl van het kerk-zijn. De ware strijd richt zich echter op het geloof, de kern van de zaak. Geloof wordt hier gebruikt in de zin van geloofswaarheid. We kunnen op verschillende manieren over 'geloof' spreken: het geloof van Christus als aanduiding van de leer, of: het geloof in Christus als geloofswerkzaamheid. Hier gaat het niet om de daad van geloven, maar om de geloofsinhoud. Dit omvat het hele heilswerk van Christus, zowel in verwerving als in toepassing. De gemeente wordt bedreigd door ketterij. Judas wijst op de dwaalleer als een vorm van concurrentie van de waarheid. Daarin wordt een karikatuur van het heil van Christus gemaakt. Het gevaar is groot dat men verleid wordt. Vandaar: strijden! Want het moet duidelijk worden: voor of tegen - er moeten beslissingen worden genomen. Als het gaat om waar of vals moet de

grenslijn worden getrokken.

Deze roeping geldt ook ons. De kerk heeft in deze tijd de taak de waarheid te behouden. Strijdende weerstand bieden tegen dwalingen, omwille van de waarheid. Het gaat om het behoud van de kerk, het blijven bij het enige fundament hetgeen gelegd is door Christus. We staan ook in onze tijd op allerlei manieren in de crisis.

De dwaalleer van andere godsdiensten krijgt steeds meer invloed. Allerlei wind van leer treffen we aan in het kerkelijke leven. Oppervlakkig geloof noch krampachtige starheid zullen in staat zijn om de aanslagen tegen Gods Woord af te wenden. Strijdt! Dat is de houding die van ons gevraagd wordt. Willen we strijden voor het geloof en bereid zijn daarvoor offers te brengen, dan moet het geloof ons kostbaar zijn. Als we door Gods Geest zaligmakende kennis krijgen wordt de inhoud van Gods Woord ons van grote waarde. Door de verlichting van Gods Geest krijgen we kennis van God en Goddelijke zaken. De geloofswaarheid die vol is van Christus wordt ons dan als een verborgen schat, met blijdschap gevonden; als de parel van grote waarde, waarvoor we alles over hebben. Waar deze overtuiging ontbreekt zal de heilige strijd ook weinig worden gevonden. Daarom is bezieling door Gods Geest onmisbaar om strijder voor de waarheid te zijn. Zijn we door genade de waarheid Gods toegedaan? Hebben we de waarheid van Jezus Christus lief gekregen? Dat we persoonlijk door Gods Woord gegrepen zijn. Mogen delen in Zijn genadewerk. Op de weg der bekering geplaatst. Dan gaat het niet om onszelf, maar om de ere Gods. Van nature vechten we voor onszelf, voor eigen ik en eer, gedreven door lijfsbehoud en eerezucht. Dan maken we ons sterk in de onheilige strijd en staan we in vijandschap tegen God. We kunnen geen strijders voor het geloof zijn als we geen strijders in het geloof werden. Daarvoor is capitulatie nodig. Waar het God behaagt ons staande te houden. Want deze strijd begint nadat we 't verloren hebben. Weten we door genade wat dat is? Het van God verliezen: Gij zijt mij te sterk geworden. Zo wordt de ware strijder geboren. Anders is het een strijden voor dode rechtzinnigheid. De levende strijd is daar waar de genadeheerschappij van Christus werkt. Een strijd tegen de zonde en ongelooft onder onze enige Heerser. Die strijd blijft in heel het leven van Gods kind. Daarin mogen ze ook niet verslapen/ Want

Judas wijst op het volk Israël, vs. 5. Velen die wel uit Egypte verlost waren, heeft de HEERE toch verdorven. Want zij geloofden niet. Tijdens de woestijnreis zijn zij omgekomen. Zij konden niet ingaan vanwege hun ongeloof. Zij die niet wettig strijden zullen de zegen van het heil niet ontvangen. Daarom: strijdt de goede strijd des geloofs!

De geloofsinhoud waarvoor gestreden moet worden duidt Judas in vers 3 aan met: gemene zaligheid. Dat is het gemeenschappelijke heil waarin de gelovigen mogen delen. De algemene zaligheid omvat heel het verlossingswerk van Christus. Als Borg voor Zijn volk is Hij de weg van lijden en sterven gegaan. Hij heeft Zich plaatsbekledend onder Gods toorn gesteld. In die diepe weg heeft Christus de gerechtigheid verworven. Dat wordt het grote wonder voor een arm en ellendig volk in zichzelf. Zij bevinden een stroom van ongerechtigheden bij zich. Zij kunnen geen eigen gerechtigheid opbouwen om voor God te bestaan. De gemene zaligheid omvat een rijke Zaligmaker voor een arm zondaar. In het wonder van Gods ontferming wordt de mens op het diepst vernederd en God op het hoogst verheerlijkt. Wat is het in onze tijd nodig om dit soevereine Gods werk te accentueren. Dat is toch de vaste grondslag en de diepe inhoud van de gemene zaligheid. God werkt alle dingen naar de raad van Zijn wil. Laat ons er voor strijden dat dit het uitgangspunt mag zijn en blijven in leer, prediking en beleving. De zaligheid werkt God immers uit louter welbehagen. Dan zal recht gedaan worden aan de vijf bekende grondwaarheden waarvoor ook in de tijd van de Reformatie en de synode van Dordrecht is gestreden:

1. De totale verdorvenheid van de mens. De mens zondigt altijd. Hij kan en wil van nature niet anders. Genade geeft ons ware zelfkennis:

onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Hoe waar wordt dit bij ontdekkend licht! Hoe meer inleving van deze verdorvenheid, des te dieper wordt het besef dat het enkel genade is om gezaligd te worden. Wil een eerlijk gemaakte zondaar hiervoor niet strijden? Hij wil niets afdoen aan z'n totale afhankelijkheid!

2. De onvoorwaardelijke verkiezing. Het besluit van verkiezing en verwerping staat onder kritiek. Doch Gods Woord laat duidelijk zien: het komt voort van Gods eeuwig besluit. Zij die verloren gaan, laat God in hun boos-

heid naar Zijn rechtvaardig oordeel. Die verkoren zijn heeft God liefgehad met een eeuwige liefde. Geen hoedanigheid of werk van de mens kwam daarvoor in aanmerking. Stel u voor dat dit wel het geval zou zijn. Dan was het voor die totaal verdorven zondaar eeuwig een verloren zaak. Doch de oorzaak van de genadige verkiezing is alleen het welbehagen Gods. Er ligt geen voorwaarde in de mens. Christus spreekt: "Al wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen." De zaligheid ligt geheel in de handen van de Vader. Wat geeft dit een vastheid. Strijd voor de troost van dit geloof, zoals Christus Zijn discipelen heen leidde naar dat houvast: "Gij hebt Mij niet verkoren, maar Ik heb u uitverkoren."

3. De beperkte verzoening. Helaas wint de gedachte dat Christus voor alle mensen gestorven zou zijn steeds meer terrein ook in onze gezindte. Hoevelen hangen niet de gedachte van de algemene verzoening aan? Moet het Evangelie dan niet aan allen gebracht worden? Hoezeer de belofte van het Evangelie zonder onderscheid verkondigd moet worden met bevel van bekering en geloof, dit neemt toch niet weg dat de verzoening en verlossing door de dood van Christus alleen door de uitverkorenen worden genoten. De leer dat Christus ook voor de zonden van de verworpenen betaald zou hebben, brengt een scheiding aan tussen wat Christus deed in de verwerving van de zaligheid en wat Hij doet in de toepassing van het heil. Bovendien wordt de verzoening in Christus verlaagd tot een artikel wat je naar behoeven kunt meenemen. Is het verzoenend sterven van Christus voor de zijnen het ons niet waard om voor te strijden? Want wie leert dat Jezus voor iedereen is gestorven spreekt uit dat Christus niet alleen Zijn bloed heeft gestort, maar ook verspild! Hij spreekt echter: Ik stel Mijn leven voor Mijn schapen. Zij alleen zullen delen in de zaligmakende kracht van de dierbare dood van de Zoon. Dit beperkt Zijn verzoening niet in kracht!

4. De onwederstandelijke genade. In de praktijk wordt deze zaak veel geloochend. Er wordt plaats gegeven aan de vrije wil van de mens. Hij wordt in staat geacht het goede te kunnen kiezen, zij het ten dele. Wat zou het hopeeloos zijn als het van de mens zou afhangen, zowel bij de aanvang als in de voortgang van het genadewerk! En welk een wonder dat de Heere sterker is dan mijn onwil en onmacht. Ook op dit punt moet gestreden worden voor

het geloof dat het van onverdiende gunst moet hebben. God grijpt krachtig in in het leven van de zondaar en vernieuwt metterdaad Zijn volk, zodat ze hun weerstand opgeven en gewillig gemaakt worden door Zijn werk.

5. De volharding der heiligen. Hoe troosteloos is de leer dat men na ontvangen genade toch nog verloren kan gaan. Wat voor houvast blijft er over? Altijd onzekerheid, ziende op de zonden. Het is een tekort doen aan de volkomenheid der genade. Daarom een geboden zaak om ook voor dit onderdeel van het ware geloof te strijden. Het volmaakte werk van Christus is ook hier in het geding. Hij geeft de Zijnen het eeuwige leven en niemand van hen zal verloren gaan.

In al deze zaken komt de soevereine genade van God zo heerlijk uit. De gelovigen mogen daarin steeds het wonder beleven van de gunst en de trouw van God Die alles werkt. Dit loopt uit op het Soli Deo gloria. Het is van levensbelang voor de kerk om hiervoor te strijden. Bijzonder in de toenadering die men vandaag zoekt tot stand te brengen tussen evangelischen en reformatorischen. Het erfgoed van de reformatie moge ons lief zijn, waard om te behouden en door te geven aan het volgende geslacht. Dit geldt ook voor eigen kerken waar deze noties niet meer tot hun recht komen en verschraling van het geestelijke leven optreedt. Of als het pleit gevoerd wordt voor een nieuw verstaan van de Bijbel waarbij een Schriftbenadering gehanteerd wordt die ruimte biedt aan opvattingen die niet passen binnen het klassiek gereformeerd belijden. Strijden - door te getuigen van de waarheid; door met gevouwen handen te bidden om het behoud van Gods werk; door uw overtuiging te belijden of om de Naam des Heeren te lijden.

Het raakt immers de gemene zaligheid! Allen die van Christus zijn delen in die vrije genade. Het gaat om het katholieke geloof van de kerk der eeuwen. Een Heere, een geloof, eenzelfde strijd. Judas spreekt van het geloof dat eenmaal de heiligen is overgeleverd. Het is het geloof der traditie. Zo heeft Paulus verkondigd wat hij door overlevering heeft ontvangen. Dat overgeleverde geloof gaat terug op God. Het komt uit betrouwbare Bron. Het is eenmaal overgeleverd, d.w.z. eens voorgoed. De geloofswaarheid is vast en volkomen. Het behoeft geen aanvulling. Het duldt geen wijziging.

Niemand kan een ander fundament leggen dan hetgeen gelegd is in Christus Jezus en Dien gekruisigd. In Hem is alles wat we nodig hebben tot zaligheid. Strijdt om dit te bewaren, door traditioneel te zijn. Niet ouderwets, maar bijbels-tritioneel. Om het overgeleverde geloof weer door te geven aan het jonge geslacht. Opdat zij naar de praktijk der Godzaligheid mogen weten hoe God een zondaar bekeert. Dat het leven der vrije genade verheerlijkt wordt in een weg van vernedering. Hoe de Heere plaats maakt voor Zichzelf. Wie God is tot zaligheid voor al de Zijnen.

Wie niet tot bekering komt of in dwalingen de genade Gods verandert en misbruikt voor het vlees, verloochent de Heere Jezus Christus. Judas noemt hen goddelozen. Niet in de zin van atheïsten. Ze deden zich voor als gelovigen, hadden een plaats in de gemeente, doch misten de ware Gods-vrees. Ze waren in de gemeente ingeslopen, maar behoorden wezenlijk niet

bij de kerk des Heeren. Bent u bevreesd zo'n goddeloze te zijn? U weet van genade, maar leeft er niet naar. Ondanks gunstbewijzen toch zoveel zonde: ik ben een goddeloze in mezelf! In Zijn vrije genade kan God van een goddeloze een geliefde maken. Dat is het grote onderscheid. Judas mag de gelovigen met geliefden aanspreken. Ze zijn beminden Gods. Zondaren die in de eenzijdige liefde van Christus mogen delen. Welk een rijk wonder als de Heere zo Zijn zondaars-liefde verheerlijkt! Verkiezende, verlossende en vernieuwende liefde van een drie-enig God. Delend in deze eenzijdige liefde, krijgen we een innerlijke afkeer van de dwaling en begeren we te strijden voor het ware zaligmakende geloof dat ons is overgeleverd. En dat in de kracht van de Zaligmaker, Die machtig is voor struikelen te bewaren. Hem zij heerlijkheid en majesteit, kracht en macht, beide nu en in alle eeuwigheid. Amen.

Sliedrecht, Ds. J.P. Boiten.

Bittere klacht

(Jeremia 8:18-23)

Jeremia, een priesterzoon uit het dorpje Amathoth, werd door de HEERE tot het profetenambt geroepen. Priester had Jeremia zomaar kunnen worden. Daarvoor was immers geboorte uit een priesterlijk geslacht voldoende.

Profeten werden echter uitdrukkelijk door de HEERE geroepen. Natuurlijk waren er profeten die zichzelf hadden opgedrongen. Dat was bij Jeremia zeker niet het geval. Uit zichzelf zou hij het ambt van profeet nooit hebben gezocht. Hij achtte zichzelf daartoe zelfs volkomen onbekwaam. Het heeft hem dan ook volledig overrompeld toen God hem riep tot profeet om Zijn Woord te verkondigen.

Hij probeerde er onderuit te komen, maar de HEERE heeft hem overreed. God beschikte met Zijn overmachtige stem zó over deze man, dat hij werd wat hij niet was.

Deze profetische roeping overheerste heel Jeremia's verdere leven. Zonder aanzien des persoons moest hij aan hoog en laag de eis van Gods Woord voorhouden.

Door één hartstocht moest hij steeds gedreven worden: drager van Gods openbaring te zijn. Hij moest alléén spreken wat God hem opdroeg. Bovendien mocht hij niets van de boodschap achterhouden.

De scherpe kantjes mocht hij er niet van afsnijden. Ook vandaag bepaalt alleen de HEERE wat er in de prediking en in de kerk gezegd moet worden. Gods openbaring moet de dienaar van het Woord liever zijn dan hun persoonlijke wensen. Ook wensen van anderen doen niet ter zake. Het Woord van God alleen heeft het voor het zeggen! De lastbrief die Jeremia in handen gegeven was, was tegelijk zijn lijdensbeker. Hij zou er door als een eenzame komen te staan temidden van zijn volk, dat hij liefhad.

Wat Jeremia bijzonder heeft aangegrepen, is de ondergang, die hij zijn volk moest aankondigen. Hij heeft er onder geleden als geen ander. Door alles heen heeft de HEERE hem kracht gegeven en staande gehouden. Uit liefde tot God en zijn volk heeft hij de zonden van het volk scherp aan de kaak gesteld. De oproep tot bekering laat hij telkens weer horen. We lezen in Jeremia 3 vers 22a "Keert weder, gij afkerige kinderen! Ik zal uw afkeringen genezen". Hieruit blijkt duidelijk dat het volk naar het goeddunken van hun boze hart wandelde. De aard van het verbondsvolk wordt aangewezen. Afkerigheid! Het heeft tegen God gezondigd! En wat nog erger is.

De talloze roepstemmen werden in de

wind geslagen. De genezing van de zondekwaal wordt niet begeerd.

Het volk laat God en Zijn profeet maar praten! Vandaar dat Jeremia steeds weer de oordelen van de Heere moest aankondigen. Dat smartte hem zeer. Hij leed eronder dat zijn volk de boodschap van God niet geloofde en daarom door de vijand uit het noorden, Nebukadnezar, geslagen zou worden.

In het gedeelte dat wij met elkaar gelezen hebben, uit de profeet in een bittere klacht zijn diepe smart over het verschrikkelijke lijden, dat zijn volk moet ondergaan. Hij voelt zich één met het volk. Het gaat dwars door hem heen en het schokt hem diep, dat hij zo'n schrikwekkende boodschap aan het volk moet brengen. Jeremia voelt zich een gebroken mens. Zowel geestelijk als lichamelijk lijdt hij aan de nood, welke het volk zal treffen. In de geest ziet hij reeds het gericht van God zich voltrekken. Jeruzalem zal verwoest worden. Het volk zal in ballingschap gevoerd worden. Jeremia hoort de jammerkreten die zijn volksgenoten in de komende onheilsdagen zullen uitstoten. Dat drukt hem in smart te meer. De langgerekte noodschreeuw van het volk beroert hem. Temeer, omdat in het gejammer van de ellendige de toon van de verootmoediging niet doorklinkt. De ootmoed ontbreekt. Het volk vernedert zich niet voor de HEERE!

Is dat heden ten dage ook niet zo? Er worden genoeg wanhoopskreten vernomen, maar waar is de ware verbijzeling van het hart? Wat zou het groot zijn als wij kerkmensen, elkaar ontmoeten in het stof. Dan zal er iets goeds van ons uitgaan. Dan zijn wij een voorbeeld voor het opgroeiende geslacht.

Jeremia, zo hoorden we, hoort ook wat het volk zal uitroepen: "Zie, de stem van het geschrei der dochter mijns volks is uit zeer verren lande. Is dan de HEERE niet te Sion; is haar koning niet bij haar?" (vs 19a). Op de heuvel Sion in Jeruzalem stond de tempel. Daar woont toch de HEERE temidden van Zijn volk! Hooft en ziet Hij dan niet meer? Waarom helpt Hij niet? Hij is toch de Koning van Israël! En een koning is er toch om zijn volk te verlossen? Wat is het vreselijk dat het volk eraan twijfelt of God, de Koning van Israël, nog wel bemoeienis houdt met Juda. Hoe dwaas is het te denken dat de oorzaak van de nood bij de HEERE ligt. Hoe halen we het in ons hoofd de HEERE de schuld te geven van onze nood en ellende. Wij zijn im-

mers van het heilspoor afgegaan. Nee dan bedoelen we niet met name die mensen die niet zijn opgegroeid bij Gods Woord. Nee het gaat in de eerste plaats over ons als kerkmensen. Wij zullen straks jammeren en kermen, als wij niet wederkeren tot de HEERE. Is het niet verschrikkelijk dat de piramidespelen juist ook in onze kring nogal wat ingang gevonden hebben! Heeft dat met alles te maken met de voortgaande verwereldlijking van de gereformeerde gezindte? Het is ronduit schokkend dat er bij het piramidespel mensen onder zware druk worden gezet en dat er onder ons zijn die het spel toch niet verwerpelijk vinden! Hoewel predikanten menig kerklid gewaarschuwd hebben, wordt er nauwelijks naar geluisterd. Wie zou niet wenen? Elke dienaar des Woords die het goede voor zijn schapen zoekt, is diep bedroefd. En vooral ook dan, als we onszelf verontschuldigen en God aanklagen als het in ons leven niet naar wens gaat. Ziet u wel, dat we geen haartje beter zijn dan het volk ten tijde van Jeremia?

Laten we daarom scherp luisteren naar wat de HEERE Zelf zegt. Ja, want opeens, dwars door de klacht van de profeet die de vraag van het volk tot de zijne maakt, horen we de stem van God. "Waarom hebben zij Mij vertoornd met hun gesneden beelden, met de ijdelheden der vreemden?" (vs 19b). De HEERE is er (nog) wel! Maar het is niet vanzelfsprekend dat Hij helpt en redt. Waarom niet? Wel het volk heeft Hem verlaten. Het wil zich niet bekeren. Het keert Jeremia de nek toe. Het wendt zich af van de HEERE en Zijn knecht! Het ging verder op de weg des verderfs. Elk stopsignaal werd genegeerd. Het volk tergde de Heere door het maken en dienen van gesneden beelden. De Springader van levend water hebben zij verlaten om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden. Openbaart zich hier niet de verdorvenheid van het zondige mensenhart, dat afwijzend staat tegenover de levende God? Geen wonder dat de HEERE scherp en afwijzend reageert op de jammerende bevolking. Op de wanhopige vraag of de HEERE niet meer te Sion woont, geeft de HEERE antwoord. Dat komt er nu van als u vreemde goden vereert. Daarom die wegvoering in den vreemde. Wie God verlaat, heeft smart op smart te vrezen. De afgoden kunnen in de nood niet helpen of redden. Beelden van hout en steen zijn machteloos. Daar komt het

volk bedrogen mee uit.

Dit geldt nog steeds voor alle afgodendienst, ook al zijn de namen veranderd. In de nood stelt de afgodendienst, ook de verfijnde afgodendienst, diep teleur.

Het is net als een kinderhand die naar sigarenrook grijpt. Als het handje opengaat, zit er niets meer in. Afgoden zijn nietsen, omdat ze in werkelijkheid niets kunnen uitrichten. Toch zijn ze levensgevaarlijk, omdat de mens zich er door laat beheersen. Denk bijvoorbeeld aan het raadplegen van horoscopen. Ook in het openbaar wordt afgoderij bedreven. De publieke afgoderij neemt in onze tijd zelfs weer heidense vormen aan. Het bijgeloof moet de leegte opvullen, die ontstaat door het terugdringen van de zuivere godsdienst. Waar de ware God niet geëerd wordt, ontstaat altijd afgoderij.

Laten we ons dat door de HEERE nog gezeggen? Of stoppen we onze oren dicht als Hij tot ons spreekt? De HEERE is vertoornd over onze afgoderij. Wellicht hebben we het niet eens in de gaten dat de HEERE ons toespreekt. Zo was het bij de mensen in Juda. Ze zaten veel te veel met hun eigen moeilijkheden om goed naar God te luisteren. Ze vatten hun klachten gewoon weer op. Ze zeggen: "De oogst is voorbij gegaan, de zomer is ten einde; nog zijn wij niet verlost" (vs 20). Algemeen wordt dit als een oud spreekwoord onder Israël beschouwd. De boer ziet in het voorjaar uit naar een goede oogst. Aan het einde van de zomer is er echter nauwelijks wat te oogsten. Dan verplaatst hij zijn hoop van de zomer naar de herfst. Misschien dat de wijngaard nog iets zal opleveren. Helaas, ook de wijngaard geeft geen vrucht. Geen wonder dat de boer de moed verliest. Er is geen verwachting meer. Wel zo gaat het Juda onder de bezetting van de vijand. Er komt geen verlossing. De profeet Jeremia is er helemaal stuk van! Het is een ware profeet. Nee hij bepraat de nood niet. Hij lijdt er onder, eraan. En dat is een diep lijden, want zijn volk verstaat hem in dat lijden niet! Het volk beseft niet dat dit oordeel Gods hen overkomt vanwege hun zonden. Wat is het een zegen als er in de kerk dienaren Gods zijn die niet boven de anderen staan. Die voelen dat de schuld van kerk en volk ook hun schuld is. Zijn er onder ons nog voorbidders die wenen over hun en onze ongerechtigheden? Zo was het bij Jeremia. Hij zegt: "Ik ben gebroken vanwege de breuk der dochter mijns volks; ik ga in het zwart, ont-

zetting heeft mij aangegrepen" (vs 21). Om de wond van zijn volk, voelt de profeet zichzelf gewond. Hij gaat in de rouw als een dode.

Kennen wij als dienstknechten, als ambtsdragers, als kerkmensen iets van deze rouw? Dat we wenen over de zonden van kerk en wereld. Wat zou het groot zijn als we het niet kunnen nalaten om zowel in de binnenkamer alsook in het openbaar (Jeremia deed het tijdens zijn preek!) te wenen over de verschrikkelijke goddeloosheid.

Dat er bij ons allen dat hartelijke zuchten moge zijn of de Heere nog een wederkeer tot Hem wil geven. Wat zou het heerlijk zijn als er velen zich met een boetvaardig hart tot Hem zouden wenden. "Wat klaagt dan een levend mens, een ieder klage vanwege zijn zonden" (Klaagliederen 3:39). Als de Heilige Geest door het Woord ons eerlijk maakt en ontmaskert, verandert het zelfbeklag in zelfaanklacht. Dan leren we klagen, dat we zo gezondigd hebben. En wie die klacht leert, wordt ook bewogen met de nood van anderen.

Zijn wij er achter gekomen dat we in de nood zo vaak God aanklagen, Hem tergen. Hem de schuld geven van al die ellende waarin we terechtgekomen zijn? Is het niet Godonterend dat de reine God die goed is en goed doet, wordt beledigd en ter verantwoording geroepen wordt door een nietig mens? Ontdekkende genade leert dat de HEERE alle reden heeft om ons aan te klagen. Wij zijn van 't heilspoor afgegaan. Als dat ingeleefd wordt, vloeien er tranen vanwege al onze zonden en is er voorbede voor land en volk. Vooral ook voor de kerk waar alles zo jammerlijk verdeeld is.

De enige weg om uit de nood te komen is de Heere alles te zeggen wat er in uw hart is. Houd niets achter. "Stort uw hart uit voor het aangezicht des HEEREN als water" (Klaagliederen 2:19b). Dat is de weg waarin God uitkomst wil geven. Niet om uw gebed. Maar wel omdat Christus met sterke roeping en tranen Zichzelf geofferd heeft. Omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood en voor overtreders gebeden heeft. Daarom mag u en jij komen. Daarom is er ontferming voor een hulpeloze en radeloze.

Wat is het vreselijk als we deze Christus verachten. Als we hardnekkig weigeren naar Hem te luisteren. Dat verzet heeft Jezus beweend. Jezus weende over Jeruzalem. Hij kende diepe smart over het volk dat zich verhardde in de zonden. Ze wilden naar Hem, dé

Zaligmaker, niet luisteren. "Gij hebt niet gewild", zo klonk het uit Zijn mond. Wat is dat verschrikkelijk als Jezus met wijd uitgebreide armen het heil aanbiedt om dan Hem aan te klagen, Hem de schuld te geven van onze narigheid. Dan is er geen uitzicht. Tevergeefs zullen we om redding roepen als God opstaat om Zijn oordeel te voltrekken in ons leven. We zijn gewaar-schuwd. Vele malen zijn we gewaar-schuwd. O dat we leerden ons terstond te bekeren, voordat het te laat is. Haast u om uws levens wil. Want we zullen tevergeefs naar geneesmiddelen uitzien als we dé Heelmeester verachten. Er is geen kruid voor de zonde gewassen. Er komt een tijd dat de wond niet meer te gerezen is. Dat doet Jeremia uitroepen: "Is er geen balsem in Gilead? Is er geen heelmeester aldaar? Want waarom is de gezondheid der

dochter mijns volks niet genezen?" Helaas zijn volk is niet gezond geworden. Wat erg! Hoe lang zal de Heere ons nog laten waarschuwen? We weten het niet. Daarom roepen we u allen op Zijn goedheid niet te verachten. Wendt u in uw dodelijke ziekte tot Hem die geneeskrachtige balsem heeft. De Heere wil nóg in Christus die balsem aan u schenken. Dan leert u zingen:
*Looft Hem, Die u al wat gij hebt misdreven,
 hoeveel het zij, genadig wil vergeven,
 uw krankheên kent en liefderijk geneest;
 Die van 't verderf uw leven wil verschoonen,
 met goedheid en barmhartigheên u kronen,
 Die in de nood uw redder is geweest.*
 G.J. Capellen.

Gods heerlijke deugden (6)

God is beide heilig en barmhartig. Komt dat niet duidelijk uit op Golgotha? Daar zien we hoe God de zonde haat. Hij is zo rein en heilig dat Hij het kwaad niet kan verdragen, Hab. 1:13. De Heere Jezus, als de Plaatsbekleder van Zijn volk, moet ter helle nederdalen. Maar op dezelfde plaats blijkt ook Gods zondaarsliefde. Want eer Hij de zonde ongestraft liet blijven, heeft Hij die gestraft aan Zijn eigen lieve Zoon! Heeft dit uw hart ooit wel eens verbroken? Hier is genade en vrijspraak voor des doods schuldigen, die zich in hun zonden en ellenden tot Hem zich ter genezing wenden. Het behaagde de Heere de Christus te verbrijzelen, opdat zondaren zouden zalig worden. Een levende indruk hiervan, doet ons de zonde haten. Het hart gaat uit naar heiligheid. Hij, die hongert en dorst naar gerechtigheid, hongert en dorst óók naar heiligheid. Welnu, in Christus Jezus vindt een verloren zondaar een volkomen Zaligmaker. Want Zijn bloed reinigt van alle zonde, en Zijn Geest maakt alle dingen nieuw!

De gezegende vrucht van de vergeving der zonden, gesmaakt door het toevlucht nemend geloof in de Bron der Zaligheid, Jezus Christus, is liefde tot God. Geen werkheiligheid. Dát is vrucht van het vrome vlees, dat wat wil zijn in Gods oog. Genade maakt geen farizeeër, maar vernedert. Genade doet wél uitroepen: Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal. Niet om de zaligheid te verdienen, maar omdat de

zaligheid verdiend is door een Ander en toegepast door Woord en Geest.

Kennen we die vrucht? Ook die wordt uit Christus gevonden. Een onherboren hart is bang voor God, juist vanwege Zijn heiligheid; maar het wedergeboren hart leert bang te worden voor zonde en onheiligheid.

Dit wordt al meer en meer geleerd, op de school van de Heilige Geest. De zonde wordt ons de dood. We gaan steeds meer zien én last krijgen, van wat de mens eigenlijk is. Daarom worden we in de beleving groter zondaar, al gaan we in de uitleving minder zonde doen. We gaan ook leren het vreselijke van de zonde; het Godonterende, het zóndige van de zonde. Pink schrijft: 'Voor ene zonde verbande God onze eerste ouders uit het Paradijs. Vanwege ene zonde viel het nageslacht van Cham, die met zijn vader spotte, onder een vreselijke vloek; vanwege ene zonde werd Mozes de toegang tot het beloofde land hier beneden ontzegd. Voor één zonde werd Gehazi geslagen met meelaatsheid. Vanwege ene zonde werden Ananias en Saffira afgesneden uit het land der levenden'. O, waarom zondigen we toch zo gemakkelijk? Zo zonder nadenken? Wat hebben Gods kinderen toch een doorgaande, dagelijkse bekering nodig! Moge de Heere het schrijven op de tafel van hun hart, en op hun geweten drukken: Wees heilig, want Ik ben heilig. Geve de Heere maar veel liefde tot Hem!

Omdat de Heere heilig is, moeten we óók in het gebed onze eerbied voor Hem laten blijken. We weten hoe Abraham tot God sprak in zijn gebed. O ja, met vrijmoedigheid; als een kind; maar bovenal met verschuldigde eerbied. Er iets van verstaand Wie God is en wie hij zelf is, zegt hij: 'Zie toch, ik heb mij onderwonden te spreken tot den HEERE, hoewel ik stof en as ben! Gen. 18:27.

Lees de gebeden van Daniël, de 'zeer gewenste man' er maar eens op na. Hij wist: God is heilig!

Abraham en Daniël waren niet kruipend, maar ze wisten wél te kruipen voor de Allerhoogste. Ze wisten diep te buigen. Ze weten immers met ál Gods kinderen dat ze alleen maar voor God kunnen bestaan omdat ze mogen delen in die vrije gunst, die eeuwig Hem bewoog? Als zelfs de zondeloze serafijnen hun gezicht bedekken, vanwege de heiligheid Gods, hoeveel te meer moeten Gods kinderen dit doen, omdat ze delen in de vergeving der zonden!

Je ijt er soms van, als je hoort hoe familiair sommigen in hun gebeden kunnen doen. Ze spreken met God zoals ze met de buurman of een goeie vriend praten. Maar die buurman is nog altijd ons gelijke, en dat zal Gód nooit worden. Iemand die tot kind Gods is aangenomen, moet zich ook als kind gedragen. Gehoorzaam; onderdanig. Liefdevol.

Als we een indruk van Gods heiligheid krijgen, gaan we ook letten op de wijze waarop we God aanspreken. Zeg niet drie keer in één zin, Héere bijvoorbeeld. Die Naam is heilig, groot en goed. Zie er ook op toe dikwijls knielend te bidden. Waak tegen afleidende gedachten en dromerijen onder het bidden. Vergeet nooit te bidden in de Naam van de Heere Jezus. Nu noem ik zomaar wat dingen. We hebben de Geest der genade en der gebeden zo nodig. De Geest van Christus, Die in het bidden tot Zijn Vader in de hemel ook altijd eerbied betrachte: Heilige Vader, zei Hij dan. Als Zions Kóning, zijnde God Zelf, zijnde ook volkomen heilig, al zoveel eer en eerbied toonde in Zijn bidden, hoeveel te meer wíj?

Sommigen worden geroepen ook in het openbaar te bidden. Laten we toch ten allen tijde bedenken dat we verkeren in de tegenwoordigheid Gods.

Denken we aan Gods heiligheid, in de kerk bijvoorbeeld, als we zingen, bidden en luisteren? Beseffen we Wie Hij is en wie wíj zijn in de verenigingszaal en tijdens catechisatie? Bracht de overdenking van Gods heiligheid ons

er al toe om verzoening te zoeken met onze Maker?

Het zijn vragen, die we niet zomaar naast ons neer kunnen leggen.

Als de Heere ons hart en leven gaat vernieuwen door Woord en Geest, werkt Hij op het oorspronkelijke scheppingsdoel aan. We worden herschapen, opdat we tot Zijn eer zouden leven. Dit wordt de begeerte van het hart. Smart over de zonde gaat gepaard met een lust om God te vrezen. De tere vreze Gods doet ons de zonde haten en vlieden. Dan roept Jozef uit in de grootste verleiding: 'Hoe zou ik dit een zo groot kwaad doen en zondigen tegen God?' Gen. 39:9. Als de liefde Gods in onze harten is uitgestort, gaan we de Heere ook lief krijgen. We gaan Hem lief krijgen in Zijn goddelijke volkomenheden; ook in Zijn heilig-

heid. Dan wordt het zo'n eeuwig wonder dat die grote en heilige God nog naar mij wilde omzien. Dan wordt het zo'n wonder dat Hij nu al mijn zonden bezocht heeft op Golgotha, waar Christus Jezus Zichzelf gaf, de Rechtvaardige voor onrechtvaardigen, de Heilige voor onheiligen. Dan wordt de zonde met recht smartelijk. Dan gaan we inleven wat een boze natuur we hebben en we klagen: 'Het goede dat ik wil, doe ik niet, en het kwade dat ik niet wil, dat doe ik', zie Rom 7:19. We klagen daar vooral in ons gebed over: Heere, verlos mij toch. Dat gebed wordt zeker verhoord. Eens zal Gods Kerk voor de troon staan, zonder vlek en zonder rimpel. Als vrucht van Christus' werk. Daarom zal eeuwige blijdschap op hun hoofden wezen!

K. Hoefnagel.

Afscheid Ds. L.W. van der Meij van Alphen a/d Rijn (31 maart 1997)

Na votum en zegen werd gezongen Psalm 122 de verzen 1 en 2. Na de geloofsbelijdenis werd Psalm 122 vers 3 gezongen. Hebreeën 13:1-25 werd gelezen. De tekst was vers 20 en 21. Gezongen werd Psalm 80 de verzen 5, 9 en 11. De tekst voor de preek staat aan het einde van de brief. Origenes (3e eeuw) stelde dat God alleen weet wie de brief aan de Hebreeën heeft geschreven. De kanttekening noemt Paulus als schrijver. Ds. Van der Meij viel deze gedachte bij uit vergelijking met 1 Cor. 2 waar gesproken wordt over de kracht Gods. Ook in onze tekst gaat het over de kracht Gods, de opstandingskracht van de God des vredes. Paulus is zich bewust van zijn zwakheid en verwacht het van die opstandingskracht. Wel heeft Paulus gedaan wat hij kon doen. De Hebreeënbrief getuigt van een doorlopende worsteling om te behouden bij het Evangelie van Jezus Christus Die Zijn bloed heeft vergoten. Er blijft immers geen slachtoffer over als er geen acht wordt geslagen op deze Zaligmaker. Maar Paulus kan zelf niets geven. God moet het doen. Velen veroordelen dit. Ik hoop dat u het weet: "de God des vredes Die volmake u in alle goed werk." Het is een wonder dat God het kan, wil en zal doen. We zouden de tekst kunnen noemen een gebed van de apostel bij het afscheid van zijn lezers. Paulus denkt klein en gering over zichzelf. Hij prijst

de dienst des Heeren aan, maar kan niets geven. Hij heeft Christus voor ogen geschilderd en spoort aan tot de vreze Gods. Paulus doet een beroep op de God des vredes. De tekst kan een zegenbede genoemd worden. Paulus heeft geplant en nat gemaakt. De Heere werkt leven en wasdom.

"De God des vredes". Een mooie naam. Wie wil er geen vrede? Hoe valt dit te rijmen met het slot van Hebreeën 12 waar God een verterend Vuur wordt genoemd? Is de Heere vuur of vrede? Hebt u weleens nagedacht over de loop, de zin en het doel van het leven en over de God van het leven? Dat u die God zou leren kennen. Dit is het eeuwige leven dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God en Jezus Christus Dien Gij gezonden hebt. God zond Zijn Zoon opdat het recht Gods vervuld zou worden. God richt het Koninkrijk op door Jezus Christus. De nadruk ligt in onze tekst op God. Paulus is slechts schrijver. Hebt u kennis aan God gekregen? Kent u de verborgen en liefdevolle omgang met de Heere? Ik ben ongeveer duizend maal voorgegaan en heb bezoeken gebracht. In de tekst staat de God des vredes voorop. God is buiten Christus een verterend vuur. Paulus behandelt zijn lezers eerlijk. Buiten de kennis van het Evangelie van het bloed der verzoening is de Heere een verterend Vuur. De Heere is de God des vredes voor wie tot Christus de toevlucht mag

nemen. De gemeente van de Hebreeën lag onder vuur en kruis (hoofdstuk 12). Er was sprake van trage handen en slappe knieën. Er was weinig spankracht van het geloof en veel lauwheid. In verdrukking heeft men gemakkelijk harde gedachten van God. De liefde gaat verflauwen. Paulus kende zijn eigen hart. De God des vredes is de God van Pasen. In de opwekking van Jezus Christus heeft God Zijn hart opengelegd. Bij de Heere zijn van eeuwigheid gedachten des vredes. De Heere heeft lust om te behouden, om te trekken en niet om te verderven. "Die den groten Herder der schapen door het bloed des eeuwigen testaments uit de doden heeft wedergebracht." Aan een ontrouwe kudde een eeuwig levende Herder geven. Er staat "grote". De Herder is groot in het bloed van het eeuwige testament. Christus heeft Zich overgegeven tot in de dood toe. Als een Lam werd Hij ter slachting geleid. Hij had Zich er helemaal voor over. Er moest bloed stromen wilde het verbond eeuwig zijn. Het verbond is vastgemaakt door het bloed. Het is een wonder dat God Zich verbindt aan mensen die nooit terug wilden komen. God had er bloed voor over. In het woord "testament" klinkt het element van vrije genade sterker door dan in de naam "verbond". Het gaat over de vrije gift van een erflater. Het was voor Christus niet nodig tussen de doden te blijven. Hij is tot in de dood toe Zijn broederen gelijk geworden. Christus had het recht van de Vader lief. De Vader was tevreden na het volbrachte werk en zo brengt de Vader de Herder terug. Hier gaat in vervulling: Ik zal u geen wezen laten. "Die volmake u in alle goed werk." In de opstanding geeft de Vader de Zoon terug als de grote Herder. Gemeente, Hij moge u leiden en weiden. Christus is groter dan de grootste herder in de kerk. Die herders denken soms dat ze groot zijn, maar ze zijn het niet. Ze zijn niet zo groot als u denkt. Ze kunnen niemand bekeren. U kunt met de beste herders verloren gaan. De schapen van de grote Herder horen Zijn stem en volgen Hem. Het Woord van de Herder is krachtig in de Zijnen. De schapen zijn aan de Herder verbonden, zij volgen Hem, waarheen Hij ook gaat. De grote Herder heeft Zich aan de vrouwen en de discipelen geopenbaard. Hij past het Woord toe. Het gaat om het opstandingsleven. Christus is Middelaar van verzoening en vernieuwing. Na onvrede en onrust komt er vrede. De tekst spreekt over

"goed werk". De Catechismus is geen oud, maar een gouden boekje, aldus Kohlbrugge. Wat zegt het leerboek der Kerk van goede werken? Zij komen voort uit een waar geloof, zijn naar de norm van Gods wet en niet op ons goeddunken of menseninzettingen gegrond, en zijn tot eer van God. Die werken zijn "Hem welbehaaglijk". Hoe kom ik aan het ware geloof? Hoe kom ik tot goede werken? Daar hebt u de God des vredes voor nodig, u bent op Hem aangewezen. De Middelaar van verzoening en vernieuwing is onmisbaar. David belijdt: Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid. Het arglistige hart bedoelt zichzelf. Wedergeboorte en bekering zijn noodzakelijk. De mens moet van dood levend gemaakt worden. De Herder heeft vrede verworven en doet vrede smaken, niet een vrede zoals de wereld die kent en zo weer tenietgedaan kan worden, maar een onvervreemd bare vrede. De Heere schenkt Zich weg aan zondaren vanwege het vergoten bloed van Christus. Veel mensen hebben mij bedankt, de opkomst en de aandacht waren goed in de achterliggende tijd. Maar het gaat om het opstandingsleven, om het nieuwe leven. Daar heb ik in alle gebrek op gewezen. De God des vredes volmake u. U hebt toerusting nodig. Van het steunen op eigen kracht komt niets terecht. Wie het mag verwachten van de God des vredes zal een schat van zegeningen ten erfdeel ontvangen. De Heere is de God des vredes onder alle omstandigheden. De vrede wordt persoonlijk beleefd als het Woord wordt toegepast aan het hart van zondaren. Door de opstandingskracht komt er een gewillig volk op de dag van Gods heikracht. Onze inwachting van Gods zegen zal het u wel gaan.

Zaterdagmiddag was hartverwarmend, een soort familiereünie. Het meeste voldoening zal mij geven als u het Woord mag verstaan en toevlucht mag nemen tot de God des vredes en het bloed van de grote Herder der schapen. Gemeente van Alphen: Met deze Herder kunt u verder. Die Herder helpt en is al de hoop en lust van Zijn volk. U moet het slechte maar vergeten. Ook Augustinus wees hierop: U moge bewaren dat God door mij sprak en u moge vergeten wat van mij was.

"De God nu des vredes, Die den groten Herder der schapen door het bloed des eeuwigen testaments uit de doden heeft wedergebracht, namelijk onze Heere Jezus Christus, Die volmake u in alle goed werk, opdat gij Zijn wil

moogt doen; werkende in u hetgeen voor Hem welbehaaglijk is door Jezus Christus, Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen."

Gezongen werd Psalm 22:14. Na het dankgebed werd gezongen Psalm 79:7 en werd de zegen uitgesproken.

Toespraken:

Ds. Capellen sprak namens de classis. Hij wenste Ds. Van der Meij toe een rijke Christus te blijven preken voor een arme zondaar. U gaat in Driebergen in het midden van het land werken, dat u ook daar Christus centraal zou mogen stellen. Hij wees gemeente en kerkenraad op de Opperherder Die blijft. Hij dankte voor het werk in classicaal verband verricht. Hij wenste Gods zegen en hoede toe.

Oud. Beukers sprak namens kerkenraad en gemeente. Er is in 11 jaar veel gebeurd: droefheid, teleurstelling, spanning, blijdschap en dankbaarheid. In 1989 hebt u een half jaar uw arbeid niet kunnen verrichten. U bent uit- en doorgeholpen. U hebt mogen arbeiden in een groeiende gemeente.

De gemeente mocht onder u met 100 leden toenemen. Een ander kerkgebouw werd betrokken dat D.V. januari 1998 zal worden overgedragen. U bent de derde predikant die vanuit Alphen naar Driebergen gaat. We zijn bedroefd en dankbaar. We hebben nog nooit zolang een predikant gehad. Gemeente, wat hebt u met de preken gedaan? De toezetting van de prediking was: Wendt u naar Mij toe en wordt behouden, alle gij eindden der aarde, want Ik ben God en niemand meer. Eis en belofte werden gepredikt. Dat de vruchten openbaar mogen komen. Er was een fijne band in de gemeente. U was voor ieder vriendelijk. De ouderlingen Van der Lee en Van der Scheur overleden, twee moesten bedanken vanwege gezondheidsredenen. Het was een goede tijd. De Heere stelle u tot rijke zegen in de gemeente van Driebergen. Ook mevr. Van der Meij en het gezin werden genoemd en dank gezegd. De gemeente is nu vacant, maar de grote Herder blijft. De Heere mocht een getrouwe dienstknecht geven. Hij werke gebed. Jong en oud, bidt voor de kerkenraad. Enigszins gewijzigd werd toegezonden Psalm 67:1.

Ds. Van der Meij bedankte kort de consulente voor zijn welgemeende woorden alsook oud. Beukers voor het schetsen van de achterliggende periode. Hij noemde ook de plaatselijke overheid. Er is schreeuwende behoefte

aan normen en waarden. De beste bouwstenen hiervoor vinden wij in het Woord van God. Hij dankte de gemeente voor de fijne afscheidsavond. Ook werden diverse stichtingen en besturen genoemd, waar Ds. Van der Meij bij betrokken is. Ook Ds. Van der Ent werd genoemd, omdat Ds. Van der Meij daar middelijkerwijs veel aan te danken heeft. De Heere heeft de weg geopend naar Driebergen. Op hoop van zegen hoop ik tot u te komen. Tenslotte werd gezongen Psalm 150:3. Na afloop hebben velen elkaar nog ontmoet in de zaal van de kerk waar afscheid genomen kon worden van Ds. en mevr. Van der Meij.

AvH.

Wie heeft een bijdrage voor een boekje over Ds. J.H. Velema?

Op D.V. 18 augustus 1997 hoopt Ds. J.H. Velema tachtig jaar te worden.

Ter gelegenheid daarvan zal een gevarieerde bundel verschijnen. Aandacht is er voor biografische schetsen, waarin de veelzijdigheid van zijn werk afgewisseld wordt met vele anekdotes.

Van de vele publicaties wordt een selectieve bibliografie gegeven. De redacteur drs. J.N. Noorlandt is op zoek naar herinneringen aan, anekdotes, bijzondere uitgaven en boekjes, ervaringen en karakterschetsen van Ds. J.H. Velema. Van de bijdragen zal een selectief gebruik worden gemaakt. Ook foto's zijn van harte welkom.

Uw bijdrage blijft bewaard in het Documentatiecentrum. Het boekje verschijnt bij Buijten en Schipperheyn te Amsterdam.

De intekenprijs is f 14,90.

Schriftelijke reacties naar:
J.N. Noorlandt, Postbus 453
3900 AL Veenendaal.

Actuele diaserie over
**zending in Spanje en/
of Cuba.** Wij komen gratis
naar uw vereniging of school.

Bel naar:
Spaanse Evangelische Zending,
tel. 0184 - 611607, b.g.g. 0548 -
521998 of 055 - 3231623

Nieuw bouw

E

Evangelisch Centrum Rehobôth te Gent

Op 1 februari '97 is de bouw van een nieuw Evangelisch Centrum van start gegaan. Het oude gebouw "Rehobôth" bij St. Jozef is nodig aan vernieuwing toe. Het werk van evangelist H. Bor wordt door een stichting, die vanuit vijf Christelijke Gereformeerde Kerken is samengesteld, mogelijk gemaakt. Nu al zo'n achttien jaar. Vele gemeenten en particulieren steunen jaarlijks dit werk. Op grond van de thans bekende raming van de totale kosten is er op dit moment nog een bedrag van f 200.000,- tekort. Wij doen hiermede een beroep op uw milddadigheid om dit tekort hetzij door giften of door leningen weg te werken.

Giften of leningen worden rechtstreeks voor dit goede doel aangewend n.l. voor verspreiding van het evangelie van vrije genade in Oost-Vlaanderen.

Namens het bestuur van de Stichting tot bevordering van het evangelisatiewerk in Oost-Vlaanderen.

Evangelisch centrum Rehobôth (Bij Sint Jozef 5, 9000 te Gent)

Voorzitter:
ds. A. v.d. Weerd

Secretaris:
Th. Heystek
Eendrachtstraat 6
3241 CD Middelhamis
Tel. 0187-485460

Penningmeester:
J. Boer
J.C. de Backstraat 1
2988 XH Ridderkerk
Tel. 0180-421997

Gironummer:
7228502

Banknummer:
3054.12.620

1972 - 28 april - 1997

De kerkenraad van de Chr. Ger. Kerk te Dordrecht-Centrum deelt u mede dat zijn predikant,

Ds. A. van de Weerd

op D.V. 28 april 1997 hoopt te gedenken dat hij 25 jaar geleden werd bevestigd in het ambt van dienaar de Woords.

In verband hiermede zal er op D.V. maandag 28 april 1997 een herdenkingsdienst worden gehouden in ons kerkgebouw, Dubbeldamseweg Noord 1, hoek Singel 192 te Dordrecht

Aanvang 19.30 uur.

Na de dienst zal er gelegenheid zijn Ds. Van de Weerd te feliciteren in het vergadercentrum "Krooswijkhof", Singel 184-186 te Dordrecht.

Voor zowel de herdenkingsdienst als de receptie zijn belangstellende hartelijk welkom.

Dordrecht, april 1997.

Namens de kerkenraad,
G. van der Meulen, 2e preses
J. van 't Hof, scriba

BKG

Stichting Bureau Kraam- en Gezinshulp

Welke **verzorgenden** komen ons team versterken?

Ook die nu de opleiding MDGO-VZ afronden kunnen solliciteren.

Sollicitaties schriftelijk aan onze personeelsconsulent Dhr. W. de Vreugd, Brahmstraat 15, 2983 BE Ridderkerk. Tel.: 0180-415874

Informatie bij personeelsconsulent of via ons hulpverlenings-telefoonnummer:

0318 - 52 77 99

Plaats uw
familieberichten
in Bewaar het Pand

brood en vis
De
Chinese christenen
vragen
om uw hulp

De Chinese christenen in Zuid-West China die op het platteland wonen, smeken de Nederlandse christenen om hulp. Zij hebben die hulp dringend nodig.

De sterke groei van de huisgemeenten draagt ertoe bij dat er een

tekort is aan schuurkerken.

De kosten van de bouw van een schuurkerk met plaats voor 800 tot 1000 personen zijn

f 65.000,-

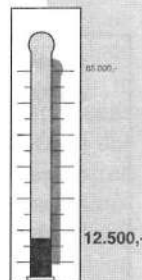
Vanwege de grote opkomst is er een

tekort aan bijbels.

Bijbelverspreiding blijft noodzakelijk. Ook vragen zij goed opgeleide Evangelisten. De Bonisa-zending wil een Bijbelgetrouwe opleiding steunen, omdat studerende Evangelisten zelf geen geld hebben.

De nood is groot.

Hoeveel schuurkerken zouden we met uw hulp kunnen bouwen?

Postgiro
31 555 32
Stichting
BONISA-
zending

Secretariaat:
Schootstraat 17,
2161 HB Lisse of op
rek. 33.65.34.613
van de Rabobank te
Lisse, t.n.v.
Stichting BONISA-
zending,
Gronn. van de
Rabobank 163525.

Lezingen en
informatie met of
zonder dia's voor
verenigingen en
scholen kunt u
aanvragen bij
dhr. T. Schullink,
Emmeloord,
tel. 0527-615063,
fax 0527-619305,
Donaustraat 5,
3903 WL
Emmeloord

**Bemiddeling
Kraam- en
Gezinszorg
Meijer (B.K.G.M.)**

Reeds velen maakten gebruik van de bemiddeling voor Kraam- en/of Gezinszorg.

Heeft u Kraam- of Gezinszorg nodig en u bezit geen TV, bel dan gerust.

Bemiddeling Kraam- en Gezinszorg Meijer

Telefoon 0294-231145, mevr. J. Meijer.

NOG 73 DAGEN!

Dan wordt Hong Kong ingelijfd bij de Volksrepubliek CHINA!

Laat ons nu nog zoveel mogelijk Bijbels sturen voor f 5,55 per stuk.

Kunt u er 5 geven?

Maak dan f 27,75 over op Giro 6991023 t.n.v. Stg. voor Wereldwijde Bijbelverspreiding "The Bible League" te Maassluis.

Info: 010-5912378
(ds. van Vuuren).

Mbuma Zendingsdag GELDERMALSEN

De 34e zendingsdag van de Ned. Stichting Mbuma Zending wordt D.V. gehouden op

WOENSDAG 30 APRIL 1997

in één van de hallen van de fruitveiling "Geldermalsen e.o.". Aanvang 10.30 uur.

Sprekers: 's morgens (10.30-12.30 uur)

1. Ds. Tj. de Jong, Staphorst, 1e voorzitter, opening
2. Ds. John MacLeod, Stornoway, Schotland (met vertaling)
3. Ds. J. Roos, Opheusden

pauze

(12.30-14.00 uur)

Voor en na de bijeenkomst en tijdens de pauze is er gelegenheid om kennissen en vrienden te ontmoeten en de kramen van onze dameskransen enz. te bezoeken.

Zoals gewoonlijk zijn er ruimte parkeerterreinen beschikbaar.

De Ned. Stichting Mbuma-Zending ondersteunt het geestelijk en medisch zendingswerk van de Vrije Presbyteriaanse Kerk van Schotland, welke reeds ruim 92 jaar in Zimbabwe werkt, met thans 3 inlandse predikanten. Op vele plaatsen zijn kerkjes, scholen en medische klinieken.

Aanvragen voor het in kleuren geïllustreerde maandblad der Stichting bij de secretaris H. van Vliet, Cronjéstraat 6, 3312 ED DORDRECHT.

Zendingsbusjes en materiaal voor scholen e.d. aanvragen bij:
Dhr. H.J. Veenema, Watermolen 59-302
7461 AZ RIJSSEN, tel. 0548-541125

Sprekers: 's middags (14.00-16.00 uur)

4. Ds. D. Monster, Barneveld.
5. Dhr. A.C. Braak, Urk
6. Ds. P. Mzamo, uit Zimbabwe (met vertaling)
7. Ds. S. de Jong, Numansdorp

De behoefte aan steun is nog steeds groot

Giro-rekening penningm. 16.17.570 t.n.v. Mbuma-Zending te Putten.

buro voor architectuur en ruimtelijke ordening d. vroegindewij b.v., architect BNA

Een dynamisch buro dat opdrachten ontwerpt en uitwerkt middels geavanceerde tekencomputers; alle overige werkzaamheden zijn eveneens geautomatiseerd.

Het buro heeft een zeer uitgebreid en gevarieerd opdrachtenpakket in:

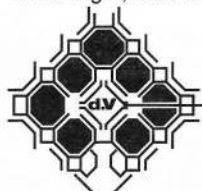
*** Utiliteitsprojecten**

- kantoren
- scholen
- kerken
- bedrijvenparken
- sociale werkplaatsen
- multi-funktionele gebouwen

*** Woningbouw zoals:**

- gesubsidieerde (premie A - woningwet)
- bungalows - 2 onder 1 kap
- renovatie

in de regio, elders in Nederland, alsmede daarbuiten.

**buro voor architectuur en ruimtelijke ordening
d. vroegindewij b.v., architect bna reg. nr. 1.890126.262**

**oosthavendijk 46 3241 lk middelharnis tel. 0187-485800
postbus 82 3240 ab middelharnis fax 0187-486910**

- Wij verzorgen begravenissen in elke woonplaats op de Veluwe en in Flevoland
- Opbaring zowel thuis als in elk gewenst rouwcentrum
- Ongeacht bij welk begrafenisfonds men (eventueel) is aangesloten
- Dag en nacht bereikbaar
- Geen crematies

Begrafenisverzorging Vos

Het Drie 32
3888 KE Uddel
Telefoon 0577-401689